

Vypalujete starou travu?

Každoročně se s příchodem jara setkáváme se stejným úkazem. Objevuje se na mezích, zahrádkách, sadech a v poslední době i na neobdělávaných polích, zkrátka všude tam, kde rostla tráva a zůstala po ní jen vyschlá stébla a žluté drny.

A právě pozůstatky starého travního porostu jsou odklizeny způsobem, který dělá starosti hasičům i ochráncům přírody. Vzít zápalky a stařinu vypálit je jednodušší a méně namáhavé než celou plochu zbavit starého porostu např. hráběmi. Pomáhá k tomu i přežívající názor, že popel z vypáleného trávníku je dobrým hnojivem, přispívajícím k lepšímu růstu nového porostu.

Koho by napadlo, že tato „metoda“ zahradnické práce může vést k nejtragičtějším koncům....

K čemu tedy vede vypalování staré trávy. Oheň sice starý porost opravdu zničí, jenže s ním odumírají kořínky nového a přežívá jen odolný plevel. Ohroženy jsou i keře a mladé stromky, u nichž poškození podkorové vrstvy má za následek konec růstu a uhynutí. Pro život v přírodě má nesmírný význam i biologická rovnováha mezi různými druhy hmyzu a drobné zvěře. Jestliže sáhne k vypalování trávy, narušíme tuto rovnováhu natolik, že trvá řadu let, než se vrátí do původního stavu. Mezitím může dojít k přemnožení škůdců, kteří by v normálních podmínkách nikdy neměli vytvořeny podmínky k překročení obvyklého množství. Ani zajíci, pernatá zvěř a jejich mláďata si nezaslouží smrt v plamenech, zvláště když jejich počty díky měnícím se přírodním podmínkám rok od roku klesají. A domněnka, že popel dobře zahradu pohnojí, také neobstojí. Jednak zdaleka neobsahuje ty látky, které trávník skutečně potřebuje, jednak spáleným kořínkům nepomůže ani to nejlepší hnojivo.

O tom, že na vypalování staré trávy doplácí nejen příroda, svědčí následující příklady

Zaměstnanci jedné stavební firmy, kteří se rozhodli využít této pochybné metody k úklidu části staveniště, podcenili silný vítr a plameny „uklidily“ kromě starého porostu i sklad laminátové krytiny a mobilní buňku s kanceláří stavbyvedoucího. Způsobená škoda šla do statisíců korun.

Zatímco v tomto případě stavbaři vyvázli bez zranění, neměl takové štěstí chatař, vypalující trávu na svém pozemku. I zde sehrál svoji roli vítr, navíc však pomohly hořlavé kapaliny. Chataři dopomohly k popáleninám II.stupně a připravily ho i o jeho nemovitosti. Ta shořela do základů i s garáží a osobním automobilem.

Starý muž, který vypaloval trávu na mezích za svou zahradou, sice nezpůsobil žádnou vysokou škodu na majetku, podcenil však nebezpečí kouře a přiotrávil se oxidem uhelnatým. Přivolání hasiči zabránili sice dalšímu šíření požáru, z plamenů však vyprostili jen ohořelé tělo.

Pro ty, které ani uvedené příklady nepoučily

Na vypalování trávy pamatuje zákon o požární ochraně peněžitými pokutami, ale v případě obecného ohrožení nastupuje i trestní zákon, a na jeho základě mohou být uloženy i nepodmíněné tresty odnětí svobody.

TÍSŇOVÉ LINKY

150 – hasiči

155 – zdravotnická záchranná služba

156 – obecní (městská) policie

158 – Policie České republiky

112 – jednotné evropské tísňové číslo

Vyvěšeno dne 22.3.2016

*Petr Mužátko
starosta obce*